

Retten til Omførsel af disse Varer bortfalder, naar den paagældende straffes for ulovlig Omførsel af Varer, Tyveri, Røveri, Bedrageri, Hæleri, Betleri eller Løsgængeri.

2. Saadanne Husflidsfrembringelser, til hvis Forhandling ved Omførsel Tilladelse er meddelt den paagældende af Politimesteren. Tilladelsen udfærdiges skriftlig og hjemler kun Ret til Omførsel af de i samme udtrykkeligt angivne Genstande og kun i den udstedende Myndigheds Retskreds. Den er gyldig i et halvt Aar fra Udstedelsesdagen og kan tilbagetages, naar dens Indehaver gør sig skyldig i uredeligt Forhold, Betleri eller ulovlig Omførsel med Varer. Den forbrødes, naar Indehaveren idømmes Straf af Fængsel paa Bånd og Brød eller paa sædvanlig Fangekost eller højere Straf.

3. Andre Genstande, til hvis Forhandling ved Omførsel Bevilling er meddelt af Indenrigsministeriet.

§ 18.

Den, som rejser om for, ved Forevisning af Prøver eller uden saadan Forevisning, at søge Affætning for indenlandsk Regning af Varer, som ikke maa forhandles ved Omførsel, maa kun sælge til Personer eller Selstaber, som ere berettigede til at handle med saadanne Varer, eller som forbruge dem ved deres Haandværk eller Fabrikation.

Den Udlænding, som, ved Forevisning af Prøver eller uden saadan Forevisning, vil søge Affætning for udenlandsk Regning af Varer, maa kun udøve saadan Virksomhed i Købstæderne og Handelspladserne, og Affætningen maa kun ske til Personer eller Selstaber, som ere berettigede til at handle med saadanne Varer, eller som forbruge dem ved deres Haandværk eller Fabrikation. Vedkommende maa erhverve et Afgangsbævis i Henhold til Forfristerne i Fdg. 8de Juni 1839 § 4, jfr. Bl. 16de April 1841, idet dog Afgiften fastsættes til 200 Kr., for saa vidt den paagældende kun rejser for een Forretning, og, for saa vidt han rejser for flere, til 100 Kroner mere for hver af de andre Forretninger. Den indkomne Afgift, med Fradrag af 10 pCt., der tilfalde Statskassen, fordeles aarlig mellem samtlige Købstæder og Handelspladser i Forhold til deres Folketal. Disse Regler gælde ogsaa for Indlændinge, der ville rejse om for, ved eller uden Forevisning af Prøver, at søge Affætning af Varer for udenlandsk Regning.

Enhver handelsrejsende skal, hvad enten Rejsen sker for inden- eller udenlandsk Regning, medføre behørig Fuldmagt fra den eller de Forretninger, han repræsenterer. Saadan Fuldmagt er han steds paa pligtig paa Forlangende at forevise vedkommende Politimyndighed eller den, hvem han salbyder sine Varer.

§ 19.

Markeder maa kun afholdes paa de Steder og til de Tider, der fastsættes af Indenrigsministeriet.

Paa disse maa forhandles Heste og Kvæg, Frembringelser af indenlandsk Landbrug, Kreaturhold, Have dyrkning, Skovbrug og Fiskeri, jfr. § 2 Nr. 3, samt de Genstande, som det er de paagældende tilladt at forhandle ved Omførsel, hvorhos det er Bagere tilladt sammesteds at forhandle deres Frembringelser. Endvidere er det tilladt de i Købstæderne og Handelspladserne bosiddende næringsdrivende paa ethvert Marked, der afholdes paa deres Hjemsted, at udøve den Salgsret, til hvilken de have Adkomst.

Markeds salg er kun tilladt Personer, der ere bosatte her i Landet.